

Espoon nuorisovaltuuston kannanotto nuorten kokemasta seksuaalisesta häirinnästä

Vuoden 2021 kouluterveyskyselyssä ilmeni alta kolmasosan kokeneen seksuaalista häirintää viimeisen kahden vuoden sisällä. Vaikka luku onkin huolestuttavan suuri ja ollut kasvussa tällä vuosikymmenellä, ei se silti ole realistinen. Todellisuudessa paljon useampi Espoolainen nuori kokee seksuaalista häirintää. Teimme kyselyn 60 Espoolaiselle nuorelle, jopa 57% kokenut häirintää viimeisen vuoden sisällä.

Kysely osoitti myös, ettei moni nuori tiedä, mitä seksuaalinen häirintä on. Suuri osa näkee seksuaaliseen häirintään kuuluvat huomautukset tai intiimit kysymykset, vihjailevat puheet, ilmeet ja eleet normaaleiksi. Varsinkin nuoriin tyttöihin kohdistuva häirintä on valtaosin normalisoitua.

Seksuaalisen häirinnän teon kohteeksi joutunut on saattanut kokea tilanteen ilmapiirin nöyryyttäväksi, halventavaksi tai ahdistavaksi ja siksi vaiennut asiasta. Nuoret eivät myöskään tiedä, mitä pitäisi tehdä häirinnän kokemisen jälkeen. Kynnys kertoa asiasta luotettavalle aikuiselle, tai tehdä rikosilmoitus on suuri, kun ei täysin tiedetä mistä on kyse.

Kyselystä nousi ylös, että häirintä on vahvasti näkyvillä arjessa. Nuoret huomaavat muihin ja itseensä kohdistuvaa härskiä kommentointia, koskettelua ja kaksimielisiä vitsejä päivittäin.

Eriytyisen hälyttäviä paikkoja joissa seksuaalista häirintää on koettu oli erityisesti sosiaalinen media ja snapchat, illanistujaiset, baarit, ostoskeskukset, metrot ja muu julkinen liikenne sekä bussi- juna ja metropysäkit. Häirintää oli koettu etenkin Suvelan, Leppävaaran ja Matinkylän alueella.

Kuuntelimme nuoria, ja ehdotamme, että kouluissa pidettäisiin niin sanottuja infotilaisuuksia ja aamunavauksia, joissa puhuttaisiin seksuaalisen häirinnän vakavuudesta ja seurauksista. Opetussuunnitelmaan pitäisi sisällyttää seksuaalisen häirinnän ennaltaehkäisyä jo alakouluikäisille opiskelijoille. Kiusaamiseen ja häirintään liittyvissä tapauksissa tekijä ei usein ymmärrä tekojensa seurauksia, jos asioita opetettaisiin yhä nuoremmille, voisi tilanne olla erilainen.

Häirintää kokeneet tarvitsevat laajalti matalamman kynnyksen palveluja, jotta saataisiin enemmän tapauksia tietoon. Avoimuudella ja lisää resursseilla saisimme uhrin kertomaan kokemastaan vaikenemisen sijaan.

Lisätietoja

Outi Ala-kojola, Espoon nuorisovaltuuston jäsen

Neea Mäkitalo, Espoon nuorisovaltuuston jäsen